

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. augusztus 26.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

JÓSEBA AZ ÚR ESZKÖZE

Köszöntés igéje: Ézsaiás 46,9-10

Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.

Énekek: 8,1-4.9; 167

Lekció: 2Királyok 11,1-3

Alapige: 2Királyok 11,1-3

És Athália, Akházia anyja, mikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette. De Jóseba, Jórám király leánya, Akházia húga, fogta Joást, Akházia fiát, és ellopva őt a király fiai közül, akik megöltették, elrejtette az ő dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejték őt Athália elől úgy, hogy ez nem öletteték meg. És elrejtve volt Joás ő vele együtt az Úr házában hat esztendeig, és Athália uralkodott az országban.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a gyülekezet közösségében mindig meghatódunk isteni fenséged nagyságán, Jézus Krisztusnak a személye szépségén, hiszen Szentlelked és igéd által itt vagy, velünk vagy, ennyire közel vagy hozzánk. Valóban, még a legkisebb gyermekek is átérezhetik örömeidet, fenségedet azért, mert te pedig ennyire közel jöttél hozzánk, hogy segíteni is akarsz, önmagadhoz felemelni.

Magasztalunk, hogy valóban csodálhatjuk a te szabadító, megtartó személyedet. Köszönjük a mögöttünk levő esztendőket. A köszöntés igéjében is a múlttól és a jövőről is úgy beszéltél, mint hatalmas Isten, aki irányítasz mindent, és köszönjük, hogy teidként vallhatjuk, mindig áldásul.

Urunk, ez akkor is igaz, amikor bajok vannak, nehézségek, a mögöttünk levő időszakban is tapasztaltuk ezt. Lehet, hogy könnyes volt a szemünk, mert gyászolnunk kellett, de áldunk téged, hogy akkor is reménységgel tehattük.

Hálát adunk, hogy a te igéd erő és hatalom ma is. És szeretnénk kérni, hogy a te igédet hallgatva, ha kell, bátoríts, vigasztalj, erősíts bennünket. De mindenképpen segíts, hogy örvendező hívó életet élhessünk vállalva téged.

És köszönjük, hogy amikor téged vállalunk, terólad teszünk tanúbizonyságot, akkor még a téged nem ismerők is megismerhetnek. Hadd köszönjük meg, hogy tart a kegyelem ideje, és áldunk téged, hogy ma is hozzád lehet térni.

Kérünk, hogy így kegyelmeddel, dicsőségeddel, szabadításoddal, Jézus Krisztusról szóló evangélium által légy jelen és szólj hozzánk.

Ámen.

Igehirdetés

Megnéztem azt a sajtótájékoztatót, amelyet ma a honvédelmi miniszter és a honvédségünk parancsnoka tartott arról a számomra, számunkra örömhírről, hogy Afganisztánból mindenkit haza tudtak hozni, akit szerettek volna, lehetett. Nagyon megható volt hallani azt, hogy Isten hogyan hallgatta meg az én imádságomat is és sok hívó testvérünk imádságát, amikor gondoltunk arra, hogy Isten őrizze meg azokat, akik magyarként vannak ott és hozza haza. Persze szomorú a szívünk, amikor arra gondolunk, hogy mennyi ember szenved ott. Ha pedig arra gondolunk, hogy a keresztyének mennyire fognak majd szenvedni az elkövetkezendő években, akkor összeszorulhat a szívünk.

Ez az, hogyha a láthatókra nézünk. Ha viszont a láthatatlanokra is tekintünk, ami a felolvasott igeszakasznak is egy fontos üzenete, akkor tudjuk, hogy az övéi számára Isten még a legnagyobb bajt is mégiscsak áldássá fordítja, meg van vele a terve, hiszen mindig is voltak mártírok. De a másik oldalon valóban hálásak lehetünk és örülhetünk, amikor azt tapasztaljuk, hogy valakiket kimentettek az – úgy tűnik – biztos halálból.

Eszembe jutott az a bibliai kijelentés az Úrról, ami az ő népével kapcsolatban mindig fontos, amikor a sasmadárhoz hasonlítja önmagát Isten az ószövetségi népének a pusztai vándorlás végén. Mózes 5. könyve 32. részében találjuk ezt a képet, azt gondolom, ismerjük is, hogy vannak olyan helyzetek, amikor a sasmadár a kicsinyét úgy őrzi, hogy a hátára veszi: „mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettök szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket”. És mindezt a tapasztalatot az Úr népe a pusztai vándorlás nehézségei és bajai között élte át. Mózes erről beszél a népnek. A megelőző versben ez áll: „Pusztá földön találta őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét.” Tehát a negyven éves pusztai vándorlás során hogyan őrizte? - mint a szeme fényét. Pedig a pusztai vándorlás egyfajta ítélet is volt Isten részéről – emlékeztek –, hiszen azért kellett ilyen hosszú ideig ott vándorolni, mert az atyák nem hitték el, hogy az Úr beviszi őket. Volt ott ítélet is, de akkor is Isten megmutatta, hogy ő kicsoda az övéi számára.

Az a történelmi időszak, ami a Királyok 2. könyve 11. részének az 1-3. versében előttünk van, Júda népének, a déli országrész népének talán a legmélyebb időszaka. Nagyon nagy mélypontra van az Úr népe. Ez azért fontos, mert Izraelben ugyanebben az időben éppen megszüntette az Úr a Baál-kultuszt. A megelőző részekben olvashattuk, Jéhu volt az eszköze, hogy Akhábot, feleségét, Jézabelt megítélje, és a Baál-kultuszt megszüntette az Úr az izraeli országrészben. És halljuk, hogy Ataljá – Athália a Károli fordításban –, aki Akhábnak és Jézabelnek volt a lánya, ő pedig éppen most kerül hatalomra Júdában, és ő is Baál-hívó volt fiával, Akházia királlyal együtt. Jú-

da országa nagyon nagy bajban van. Lehet, hogy gazdaságilag viszonylag jól megy minden, meg a társadalomban politikailag is rend van, de lelkileg nagyon nagy baj van. És egyáltalán ezt így kimondani, hogy Ataljá uralkodik ott, ahol messiási ősöknek kellene királynak lenni.

Ugyanakkor halljuk, hogy van egy másik királylány – Ataljá is, Athália királylány volt Akháb és Jézabel lánya –, van egy Jóseba nevű királylány, Jórám király lánya, királyi családhoz tartozó. Krónikák 2. könyve 22. részében ez a történet ugyanúgy előttünk van. Ott azt emeli ki különösen is az elején is már, hogy a főpapnak a felesége is volt ez a királylány. Két asszony van előttünk a történetben, két királylány. Mindkettő cselekszik. Az egyikőjük életében az derül ki, hogy az Úr fölötte áll minden gonosznak is; a másikójuk életében pedig azt látszik, nemcsak hogy fölötte áll az Úr mindennek, hanem mögötte is áll, és bármi, ami történik, az Úr terve és akaratára szerint megy végbe, és ő akkor is irányítja az eseményeket, amikor valami nagyon szomorúnak látszik a láthatókra nézve, de az Úr akkor is ott van hatalmasan. Ezt a két gondolatot nézzük meg így ma este az igei üzenetben.

Hogyan is van az Úr fölötte mindennek akkor is, mikor Athália uralkodik, zsarnok uralma van hat esztendőn át Júdában? Fontos nagyon, hogy Akházia csak egy esztendőt uralkodhatott júdai királyként. Azért, mert őt is utolérte az az ítélet, ami Akháb házáat utolérte. A Bibliát nem ismerők mondanák, hogy rosszkor volt rossz helyen, ha olvasnák a megelőző részeket itt. Éppen akkor ment meglátogatni az északi királyt, aki háborús helyzetben sebesült lett és betegeskedett. Ment meglátogatni és éppen akkor jött el az Úr ítéletének az ideje Jéhu által. De a Krónikák 2. könyve 22. része világosan kijelenti, hogy ami akkor ott vele történt, ez az Úrtól volt. Őt is ítélte az Úr. Ő is Baál-hívó volt és az Úr ezt nem tűrte. A júdai király nem lehet Baál-hívó hosszú ideig. És mivel ő is meghalt, ezért lehetősége volt az édesanyjának, Ataljának – aki tehát Akháb és Jézabel lánya, Baál-hívó –, hogy hatalomra kerüljön. És ennek a leírása van itt a három versben. Ítélt az Úr az ő népe életében, a királyt ítélte, és úgy alakultak a látható körülmények, hogy egy nagyon nagy mély lelki mélységbe került az ország.

„És Athália, Akházia anyja, mikor látta, hogy...” – ő kihasználja a lehetőséget. A láthatók, a földi események úgy alakulnak, hogy Athália tudja, érzi, most megszerezhetem a hatalmat, és valamilyen értelemben az Akháb házának a megőrzése is lehetővé vált ez által, hiszen északon Isten ítélte, de rajta keresztül hátha mégis megmarad a Baál-kultusz és az Baál-kultuszban bízó királyi ház. „Felkelt...” – így van a Károli bibliában – „... és az egész királyi magot megölette”. Az ősi szövegben is itt múlt idő szerepel, és ha nem lenne folytatás, akkor tényleg éreznénk, hogy itt nagyon nagy baj van, hiszen akkor nincs messiási ígéret beteljesedése, hiszen meghalt mindegyik király, a királyi család minden férfi tagja, nincs, akiken keresztül továbbvihesse az Úr az ő ígéretét a messiási ígéretekre nézve.

De ezt mi honnan tudjuk? Onnan, hogy ez nemcsak egy történetleírás, hanem üdvtörténet leírása. És az üdvtörténet leírása azt jelenti, hogy Isten jelenti ki, hogy mi történt a láthatók tekintetében, de abban mindig benne szokott lenni a láthatatlan dolgok valósága is. És ez önmagában már minden szomorú tényleírás ellenére is örömhír nekünk. Mi ezt a kijelentést magyarul is olvashatjuk, és mi ismerjük a történetet, hát tudjuk, hogy mi van a 2-3. versekben meg a folytatásban. De egy pillanatra mégis tényleg meg kellett állni, hogy ez a kijelentés, hogy „és az egész királyi magot megölette” – Károli nem véletlenül fordította így ezt a szót, hogy magot –, ez az utód, királyi sarjakat. De ez az egyes számú fordítás a magyar nyelven is azt jelzi,

hogya az az ígélet, amit Isten még a bűnesetnél megígért – az asszony magva a kígyó fejére tapos –, hogy ez az ígélet nem fog beteljesedni. A kijelentés fényében látjuk, mi történik itt? Amit Isten már ott a bűnesetnél megmondott, hogy ellenségeskedés lesz a kígyó magva és az asszony magva között. És ez így volt végig.

A bibliai kijelentés fényében a szomorú történetleírás is mutatja, ilyen, amikor elhatalmasodik az Úr népe életében is. Itt Júdáról van szó, itt állami, politikai hatalom is, de ez lelki valóság is. Isten népe élete nagyon nagy mélyponton van. A sasfióka képpel élve, a sasfióka nemcsak hogy nem tud repülni, nem tud bízni, zuhan lefele és el fog pusztulni. De mi történik? A sasmadár jön és alárepül, megmenti, hordozza a tollain, felemeli a tollain. Ez a kép legyen előttünk, mikor olvassuk Athália uralma időszakának a bibliai kijelentését. Az Úr nagyon valóságosan leleplezi, milyen mélyre tud menni a bűnben még az ő népe is, mert ilyen az a Kísértő, ilyen az a Gonosz, a Sátán, aki emberölő volt kezdettől fogva, és mindent megtesz, hogy nehogy már megváltás legyen.

A Sámuel 2. könyve 7. részére emlékezzünk, amikor Isten megígéri Dávidnak, hogy mindig is lesznek utódai, mert a messiási ígéletet, hogy királyi mag, királyi utód lesz majd a Messiás, hogy azt be fogja teljesíteni. Még Eszter könyvére is emlékezzünk, ahol nem szerepel Istennek a neve ebben a bibliai könyvben, de szerepel az, hogy hogyan munkálkodott Isten láthatatlanul, de a láthatók tekintetében Eszter királyné idején is. Ott pedig minden egyes zsidó embert ki akartak végezni. Hámán mindent elkövetett, hogy nemcsak hogy királyi utód ne legyen, ne legyen Izrael népének egyetlen tagja se a földön, akkor nem teljesedik be az ígélet.

És az is biztos, hogy a láthatatlan valóság a bibliai kijelentés fényében, ha ilyen nagy a bűn rontása Júdában, akkor nagyon nagy szükség van messiási uralkodóra. A bírák korában is ezt mutatta be az Úr, hogy mennyire szükség van királyra az ő népének, Messiáskirályra. De úgy tűnik, mintha éppen ez nem valósulhatna meg soha. Mintha a mélypont nemcsak mélypont lenne, hanem végpont – ahogy szoktam mondani –, mintha itt vége lenne mindennek.

De azt is észrevehetjük – most ez hangsúlyos –, hogy beszédes, hogy valami ebben a kijelentésben nem szerepel, ami a királyok könyvében végig szerepelt, amikor az uralkodókról, a júdai uralkodókról is beszélt. Ha emlékeztek, mindig elkezdi sorolni, hogy melyik király hány éves korban került hatalomra, hogyan uralkodott, aztán meddig uralkodott, utána ki jött utána. De ez itt nem szerepel. Ez a kihagyás is mutatja, hogy itt nem olyan uralkodó van most hat esztendőn át Júdában, aki a láthatatlan valóság, az isteni kijelentés alapján is méltó arra, hogy uralkodónak nevezék. Így mondanám, hogy Athália uralkodhatott hat évig Júdában, de nem ő volt az uralkodó. Itt még csak a bibliai kijelentésből való hiány igei gondolatát hozom. Ezt ritkán szoktuk tenni, de itt ez nagyon beszédes. Amikor a királyok könyvét olvassuk, valóban megszokjuk. Valaki csak hét napig uralkodott, Zimri, hét napig uralkodott, de akkor is több versen keresztül le volt írva ez a formula. Északon is és Júdában is ez a formula mindig szerepel a királyok életénél. Ataljánál nem.

Ha emlékeztek, Nagy Heródes, ő is edomita király volt, tehát nem is hogy nem messiási uralkodó, nem is volt zsidó. De kinek az idejében született meg a Megváltó, az Úr Jézus? Nagy Heródes idejében. Ő is Ataljához hasonlóan nagyon sok gonosz-ságot tett családjában is.

Én most nem szeretném tovább mondani Ataljának a jellemzőit, csak a bibliai üzenetben azt akartam kiemelni nektek, hogy a láthatók tekintetében nagyon nagy

bajban, mélységben az Úr népe, de az Úr ott van fölötté mindennek akkor is, és az igei kijelentésből látszik ez.

A József történetéből tudjuk, emlékeztek, József végig arról beszél a testvéreinek, miután fölismertette magát velük, hogy lehet, hogy ti valamit csináltatok, de nem ti voltatok, hanem az Isten, az Úr. És a legvégén mondta ki nekik, Jákób halála után is már, mert még mindig félték tőle: „ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani” – Mózes 1. könyve 50. rész 20. versében.

Ebben a gondolatban, ebben az üzenetben az a hangsúlyos, ha tudjuk, hogy az Úr ennyire fölötté áll minden időben annak, ami a látható világban történik, akkor az Úr népe, az Úr mindenkori népe, akkor is, ha minden jó, de akkor is, ha minden nagyon nagy mélypont, van kihez könyörögjön, van kiben bizzon, van kit magasztaljon, amikor látjuk az események alakulását is.

Nálunk, Magyarországon is sokfajta élethelyzetet élhettünk meg, csak itt Pasa-réten is. Volt, hogy a lelkipásztorunkat elvitte a rendőrség, az első lelkipásztorát a gyülekezetnek többször is, heteken át nem volt itthon, ezt az anyakönyvek is mutatják, de az Úr megtartotta a gyülekezetet, megtartotta a lelkipásztorát. És lehetne sorolni. A mostani időszakot is, ami azért nem egyszerű. Ha pedig lesz negyedik hullám, lehet, hogy megint nem jöhetünk templomba. Nem tudjuk. De egy biztos, hogy bármi, ami az Úr népe számára próbás, nehéz időszak ma is, akár még bűnöm miatti következmény vagy ítélet is, még ez is belefér, de akkor is lássuk az Urat.

Ataljá élettörténete, akármennyire is elszomorító, az ember szíve összeszorul, de mutatja, az Úr mennyire hatalmas.

És mi történik, ha Jóseba életét nézzük? 2. és 3. versek, ahol ő szerepel. Amikor Isten nemcsak fölötté van az eseményeknek, hanem mögötte. És a magyarban ezt a különbséget úgy akarom hangsúlyozni, amikor nyilvánvalóan látszik, hogy valaki egy egyszerű dolgot csinál, de amögött hatalmas isteni erő van. Jóseba nem tett semmi különöset, egyszerűen megmentette, kimentette ezt a fiatal, még egy éves életkort sem betöltött kisfiút. Megmentette a biztos haláltól. A Krónikák 2. könyve 22. részében is szerepel a neve – ott Jósabat néven szerepel. Mindkét név arra utal: akinek esküje az Úr, az eskü Ura. Ez Jóseba nevének a jelentése: az eskü Ura, akinek esküje az Úr. Amikor Isten esküvel mond valamit az Ószövetségben, az azt jelenti, hogy nemcsak, hogy ígér, hanem annyira biztos az ő ígérete, az ő szava, hogy még meg is esküszik, kétszeresen is megbízható Istennek az ígérete. Ekkor van az esküről szó. Tehát a neve is azt hordozza, hogy amit az Isten megígért, az minden körülmények között be fog teljesedni.

És a 2. versben tudjuk meg, hogy szóval mégsem az egész királyi magot ölettethette meg vagy ölthette meg Athália, mert egyetlen fiúcska csak megmaradt. De mind a két kijelentés megáll. Az 1. versben Athália cselekedett a láthatók szempontjából – de a láthatatlan Isten akkor is mögötte van –, a 2. versben meg láthatók szempontjából Jóseba személye és cselekedete, és ott van mögötte a láthatatlan Isten ereje, hatalma. Egy kisfiú megmenekült.

Ilyen szempontból nekem nagyon megható volt így nézni a sajtótájékoztatón a filmet, amit mutattak is, hogy milyen helyzet volt Afganisztánban ennél a kimentésnél. Csak úgy eszembe jutott, hogy mennyi minden megmozdult, hogy néhány embert kimentsenek repülővel Afganisztánból a biztos haláltól talán. De tényleg rengeteg, számos minisztérium, különböző országok titkosszolgálati emberei. Egy csomó minden, amit nem lehet tudnunk nekünk, mert titokban kell még mindig tartani, de ren-

geteg ember dolgozott, hogy megmentsenek pár embert csupán Magyarországon keresztül.

Itt meg az van, van egy fiatalasszony, egy feleség, aki valamit tesz. És amit tesz, ezen keresztül Isten megtartja az esküvel mondott ígéreteit. Semmi rendkívüli nem történik itt, megmenti egy kisgyermek életét. Persze ez rendkívüli, hiszen életveszélyes helyzet volt, de amit tett, egy egyszerű hétköznapi helyzet. Nem is az ő gyermeke volt, de rokon gyermek volt, és megmentette, őt meg tudta menteni. A háttérben csendben, titkon munkálkodott az Úr is, a láthatók tekintetében is csendben, titokban, rejtve valamit tenni, hogy egy kisgyermek életben maradjon. És ebben az Úr eszköze Jóseba.

Az is olyan bátorító, hogy az ősi szövegben úgy van a mondat itt a 2. versben, hogy az állítmánnyal indul és utána szerepel Jósebának a neve. És ennek van hangsúlya az ősi nyelv szabályai szerint, mert ha Jóseba neve szerepelne először, mondhatnánk azt, hogy az ő személye a fontos és ezt akarja kiemelni a kijelentésben az Úr. De mikor az állítmány van először, akkor először a cselekedeten van a hangsúly függetlenül attól, hogy ki az, aki azt cselekszi. És így még inkább elmondható hangsúlyosan, hogy Jóseba az Úr eszköze. Ő cselekszik, ez nem kérdés, de amit tesz, az a fontos, mert az Úr eszközeként végzi.

Milyen asszony ez a Jóseba? Az asszonytestvérek, most gondoljatok magatokra. Bátor, mert bízuk az Úrban. Bölcs, leleményes, királyi gyermek. Minden hívó ember királyi gyermek. Főpapnak a felesége. Akik házasok, lehet, hogy házas vagy, ha már nem, vagy még nem házas, akkor is, mi is tartozunk valakihez, a mennyei Főpaphoz – most ezt jelképesen mondva. Itt ő feleségként is cselekedett. A férje ezt nem tudta volna megcsinálni, a férje feltűnt volna, hogy ott van. Miért van ő ott azon a helyen, ahol viszont a feleség, mivel királyi család tagja, ő nyugodtan ott lehetett. Bátor, bölcs, bízuk az Úrban. Jóás, ahogy mondtam, egy év alatti kisgyermek volt, lehet, hogy még járni se nagyon tudott, de ha tudott is járni, akkor is szüksége volt – hallottuk itt – a dajkájára is. És a dajkája is bátor, bölcs és bízuk az Úrban. Mindketten elrejtik a kisgyermeket.

Azután pedig megtudjuk, hogy hat esztendőn át a házaspár neveli. Az Úr házában neveltetik, a főpap később is a tanácsadója lett, hallgatott rá Jóás, a kicsi Jóás. De ami Jósebának itt egy egyszeri tett volt az életveszélyes helyzetben, utána hat esztendőn át a házasságuk, a családi életük része volt annak, ahogyan Isten ezt a kis királyfit nevelte, neveltette, hogy aztán majd a hetedik esztendőben ő lehessen a király. Eddig is ő volt a király, ő volt az uralkodó, csak hat esztendőn át úgy tűnt a láthatókra nézve, mintha kihalt volna a királyi család. De a főpap és Jóseba meg esetleg néhányan tudhatták, hogy mi a teljes valóság.

És ezért volt a hangsúlyos üzenet ebben, hogy Isten nemcsak fölötte áll az eseményeknek, hanem mögötte is. És amikor a hívó ember, aki bízuk benne, bátor, az Úrtól kapott bölcsességgel tesz, akár életveszélyes helyzetben, valamit, vagy egyszerű hétköznapi helyzetben – itt ez esetben egy asszony volt –, akkor az Úr eszközeként teszi.

Az Úr Jézus nemcsak Nagy Heródes idején született meg, hanem ahogy megszületett, az is mutatta, hogy ott is szerepelt egy asszony, egy hívó asszony, egy fiatal lány. Ő is királyi gyermek volt, hiszen dávidi utód. De hogy milyen mélyen volt az Úr népe, látszik, hogy nem is volt semmi hatalma, egy egyszerű lány volt, pedig királyi utód, dávidi utód. De ennyire nem volt tekintély már Dávid személye legalábbis abban az

időben. Valószínű Nagy Heródes miatt nagyon nem is merték emlegetni, hogy dávidi családhoz tartozom. De Mária is milyen egyszerű hétköznapi dolgokat tesz. Aztán Józseffel együtt milyen egyszerű hétköznapi dolgok, meg életveszély is. Ezt csak megemlíteni szerettem volna, hogy lássuk, hogy az Úr Jézus is, amikor pici gyermek, ugyanolyan természetes egyszerűséggel egy családhoz tartozik, és Isten a háttérben mindennek mögötte van és cselekszik.

Isten egyedül a megváltás miatt kellett, hogy elhagyja az egyszülött Fiút ott a kereszten. Addig mindvégig ott volt vele, csak a kereszten kell valahogy átélnie Jézusnak, hogy elhagyatott az Istentől. Azaz, most a képpel élve: nincs aki megtartsa a fiókat. De ez volt a megváltás titka. A legsötétebb időszak látszólag Jézus számára, meg az Isten népe számára – a tanítványok féltek és Péter meg is tagadja –, sötét időszak a láthatókra nézve, de a láthatatlan valóság szempontjából meg hatalmas győzelme az Úrnak.

Jóseba személye arra mutat, hogy milyen Isten, amikor egyszerű hívő embereit, házasságokat, családokat, gyülekezetet használ abban, amiben ő szeretné, hogy cselekedjenek.

A gyermeknevelés minden öröme vagy esetleg bánata is erre utal. Nem sokára keresztelő lesz, a keresztelőn is majd láthatjuk, hogy az Úr mennyire egyszerűen hatalmasan ott van fölötte és mögötte az eseményeknek a gyermeknevelés tekintetében. De az életkor másik oldalán is, amikor eljön a második gyermekkor, a szüleinknek, nagyszüleinknek, dédszüleinknek. Ott is mennyi minden történhet, egyszerű hétköznapi helyzetek, életveszély, de az Úr fölötte, mögötte áll az övéi életének is.

Az Úr házában lakott – most akartam a végére kiemelni. Eddig csak utaltam rá, de most az üzenet miatt fontos. Jóás azért volt rejtve, azért volt védelemben minden zsarnokság ellenére, mert az Úr házában élt, ott lakott. Ez lelki védelem is volt, meg fizikai védelem is. A mi időnkben az Úr háza, emlékeztek, nem a templom, hanem a hívő ember teste, illetve az Isten népe, mint közösség. És lehet, hogy gonosz idők vannak, lehet, hogy zsarnokok vannak vagy lesznek, lehet, hogy a keresztyéneket üldözni fogják, Afganisztánban, szinte biztos, de az Úr akkor is Úr. És az övéit meg is védheti, fizikailag is, de lelkileg mindenképpen. De ha csak lelkileg védi az övéit, akkor is áll: az Úr fölötte és mögötte áll mindennek. Lehet, hogy a gyermekedért, az időszódó gyermekedért, unokádért, dédunokádért sírsz is, mert azt látod, hogy a láthatókra nézve mennyire távolodik az Úrtól, de közben a láthatatlanok meg azt mutatják: igen ám, de az Úr ott van, rábízhatom, bízhatom az Úrban.

Timótheusnak az édesanyja és a nagyanyja nevét is ismerjük a Bibliából, és meg tudjuk, hogy mennyire áldás lettek az ő életében. Aztán Timótheus is mennyi áldást jelentett az Úr népének, mert az Úr eszköze volt.

A bibliai kijelentésben láthattuk két asszony, két királyi családhoz tartozó asszony életét a láthatókra nézve is, de a láthatatlanokra nézve aztán még inkább, mindkettő Isten irányítása alatt. Isten fölötte, az Úr mögötte áll az eseményeknek, ő mindent irányít. És ugyanez az Úr irányít mindent ma is. Mersz-e benne bízni? Akár életveszélyes helyzetben, mint Jóseba tette, aztán hosszabb időn át a hétköznapi élethelyzetekben. De az Úrba vetett bizalom, az neki is azt jelentette, hogy a helyén volt, és így lett az Úr áldásává az ő egész élete. Nemcsak akkor és ott, hanem a messiási ígérek tekintetében is.

Mi meg az Úr Jézus eljövetele után vagyunk, várva őt vissza, de itt a földön mi is így lehetünk a helyünkön.

Imádkozzunk!

Istenünk, magasztalunk azért téged, hogy te nagyon jól tudod, mi az számunkra, amitől talán félünk és amitől tartunk. Köszönjük neked, hogy a mi életünkben is annyiszor igazoltad már mégis megtartó erődöt, kegyelmedet, olyan sok meghallgatott imádságunk lehetett eddig is, és hisszük, hogy ezután is.

Köszönjük, hogy mi a láthatatlanokat is ismerhetjük nemcsak a látható valóságot. És magasztalunk téged, hogy te valóban fölötte és mögötte vagy mindennek. Bocsásd meg, amikor mégsem így tudtunk benned bízni, de áldunk téged, hogy akkor is helyreállítottál.

Köszönjük, hogy a kis Jóás életén keresztül is az Úr Jézusra mutattál ma is. Hálát adunk, hogy Jézus is ennyire valósággal átélte e bűneset utáni világ minden nehézségét is. És köszönjük, hogy olyan bátorító nekünk és vigasztaló, hogy őt is kicsi gyermekkortól fogva védted, megtartottad.

Segíts ilyen hittel lennünk a gyermekek, unokák, dédunokák iránt. Hálát adunk az ő életükért. És hadd kérjünk téged a szüleinkért, nagyszüleinkért, dédszüleinkért. Van, amikor őket kell már ápolni, segíteni, rájuk vigyázni. Ott is szeretnénk mindig a helyünkön lenni.

Köszönjük, hogy nemcsak e földi életben lehetünk mi boldogok teveled a te védelmedet tapasztalva is, hanem mindörökre. Urunk, mi most a földi életünkre figyeltünk elsőrenden az igei üzenetben, de köszönjük neked, hogy amikor mindörökre veled leszünk és így együtt, ott már nem lesz semmi, ami a földön még baj, bűn lehet. De köszönjük, hogy mégis ezen a földön akarsz bennünket megtartani a tiedként.

Imádkozunk azokért, akiket kimentettek Afganisztánból. Kérünk téged arra, hogy itt hadd tudjanak elindulni az életútjukon. Köszönjük, hogy hazajöhettek minden baj nélkül. Köszönjük, hogy te nem engedted, hogy a katonáink ott bajt szenvedjenek.

Imádkozunk az ottani keresztyén testvéreinkért is, aki szenvednek is talán már most is. Köszönjük, hogy te a szenvedő gyermekeidet is megtartod.

Kérünk, hogy legyél a mi világi vezetőinkkel. Most, ahogy a választások készülnek, ne engedj utat a hazugságnak. Kérünk téged, tartsd alázatban, akik most vannak hatalmon. Köszönjük, hogy rád bízhatjuk őket.

És kérünk, ha más nem, az imádságban mi is legyünk hűségesek, eszközeid.

Kérünk Kárpátaljáért, tartsd meg az ottani magyarokat, akik hitben járnak közülük, hadd lehessenek ők is eszközeiddé ott. És kérünk, vess véget a háborúnak.

Köszönjük neked, hogy a beteg testvéreinket is kezedbe ajánlhatjuk, őket is a te kezedben szeretnénk tudni, amikor imádkozunk értük most is.

A csendben elmondott imádságunkat is hadd vigyük így eléd hálaadással, könnyөгéssel, Urunk.

Ámen.

167,1 ének

1. Jöjj, mondjunk hálaszót Hű szájjal és hű szívvel,
Mert rajtunk itt az Úr Nagy csoda dolgot mível.
Már anyaölben is Volt mindig gondja ránk.
A sok jót, mellyel áld, Ki sem mondhatja szánk.